

og da jeg derfor fandt et Udkast, der støttede sig til Kreditforeningernes Ønske, begyndte jeg at arbejde med dette som Grundlag. Og med forskellige Ændringer i det og med Tilføjelse af de 2 ny Afdelinger er jeg saa naaet til det Forslag, som jeg har haft den Ære at forelægge Tinget. Det adskiller sig paa to væsentlige Punkter fra de tidligere Forslag.

De Forslag, der tidligere vare fremme, enten om en Centralkreditforening eller en Hypotekbank, gik mere eller mindre mod Kreditforeningernes Selvstyre, havde mere eller mindre som Konsekvens, at man opslugte Kreditforeningerne eller i alt Fald hundrede dem i deres fri Bevægelse. Men dette Forslag gør intet i saa Henseende. Det, der her sker, er, at Kreditforeningerne faa en ny, god Køber til deres Obligationer, den bedste Køber, der kan bydes dem, hvorved de faa en Chance for, at deres Obligationer kunne udbringes til en højere Pris end hidtil. I øvrigt faa de Lov til at skalte og valte med deres Forening, ganske som de hidtil have gjort, og ganske som de ville. Der er dernæst den Forskel paa dette Forslag og de tidligere, at før tog man ikke Sigte paa et bestemt Pengemarked, man gav en Statsgaranti, der for øvrigt ogsaa var af en begrænset Art, og saa gav man Anvisning paa det fremmede Pengemarked i al Almindelighed. Der var ikke ført Forhandlinger, der var ikke skaffet Sikkerhed for Begunstigelse paa et bestemt Pengemarked. Det ny ved dette Forslag er, at det tager Sigte paa et bestemt Pengemarked, nemlig det franske, som er det bedste for Obligationer, og man har faaet Sikkerhed for, at man der vil komme ind paa billigere Betingelser, end der i Almindelighed bliver private fremmede Obligationer til Del.

Det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) gav meget rigtig Meddelelse om, hvorledes man for ikke saa mange Aar siden i Frankrig saa paa det at faa fremmede Obligationer i Landet. Man betragtede det i denne protektionistiske Periode paa samme Maade, som man betragtede det at faa andre Varer ind. Man fandt det rigtigt at sætte en Toldskranke ogsaa for Obligationer ved at lægge en temmelig stor Afgift paa dem. Det var i den Méline-ske Periode, og Resultatet deraf blev, at

man for de fremmede Obligationer ikke blot forlangte ekstra 1 pCt. i Stempelafgift en Gang for alle, men desuden 0,4 pCt. om Aaret. Det vigtigste ved dette Forslag er nu, at denne Toldskranke er brudt. Vi naa for en mindre Afgift end ellers ind til det bedste Pengemarked i Europa. Selv om der ikke var andet ved dette Forslag, synes jeg, at det maatte være meget værdifuldt. Hvis vi en skønne Dag fik at vide, at vi ved at udstyre vore Heste og Køer paa en bestemt Maade kunde faa Tyskland til at tage dem uden Told eller i alt Fald med en meget moderat Told, vilde vi ikke betænke os et eneste Øjeblik paa at skaffe dette Udstyr til vore Heste og Køer. Hvis vi f. Eks. fik at vide, at naar vi medgave dem en veterinær Sundhedsattest, vilde Tolden blive nedsat til det halve, vilde vi ikke være i Tvivl om, at de Penge, der kunde tjenes paa hver Hest og Ko, der gik ned til Tyskland, var en direkte national Gevinst, en Forøgelse af Nationalindtægten, og vi vilde ikke et Øjeblik være i Tvivl om, at vi saa hurtig som muligt havde at opfylde de Betingelser, der stilledes, og skaffe denne Garantiseddel til Veje. Men Forholdet er ganske det samme med Obligationer. Det, der forlanges fra det franske Pengemarked, er en vis Art af Garanti; naar de faa den, brydes Toldskranken ned, og vi faa Lov til at sælge vore Obligationer paa bedre Betingelser end ellers og derved faa mere for dem. Der er derfor en meget væsentlig Forskel paa dette Forslag og de tidligere.

De Indvendinger, der have været anførte mod Forslaget, have været af forskellig Art. Men de fleste af dem have samlet sig i et enkelt Punkt, nemlig det, at selv om Tanken var god, og der maa ske kunde gøres en god Begyndelse ad denne Vej, vilde man med den foreslaaede Grundfond paa 15 Millioner naa alt for lidt. Jeg forefandt, da jeg begyndte at behandle denne Sag, to Udkast, et med en Grundfond paa 15 Millioner og et andet med en Grundfond paa 30 Millioner, og det stod mig ganske klart, at der vilde hænde mig følgende: Forelagde jeg Forslag om en ny Hypotekbank med en Grundfond paa 15 Millioner, vilde Folk sige: Det er alt for lidt til at begynde med, de Penge, der kunne laanes derefter,